

הת (חיפה) 19724-09-22 - יחידת תביעות להב 433 משרדי ממשלה נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ חברות 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 19724-09-22 יחידת תביעות להב 433 נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות
בע"מ
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט בוריס שרמן
המבקשת
נגד
המשיבים
1. פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ חברות 2.
אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

החלטה

לפניי שלוש בקשות להארכת תוקף תפיסת מוצגים שהדיון בהן אוחד.

1. אין זו הפעם הראשונה שאני דן בבקשות להארכת תוקפם של התפוסים נשוא הבקשות. בהחלטה האחרונה, מיום 5/2/25, הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים ב-90 ימים החל מיום 6/1/25. באותה החלטה עמדתי על נתוני הרקע לבקשה ועל ההליכים הקודמים. בסופו של יום, אף כי ייתכן והיה מקום להורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים לפרק זמן ממושך יותר, בשים לב לכך שתיק החקירה הועבר לפרקליטות עוד בתחילת שנת 2024, ובשל הערכתי כי ניתן להשלים את החקירה ולקבל החלטה בפרק זמן קצר יותר - מצאתי כי יש להסתפק בהארכת תוקפם של התפוסים לתקופה קצרה יחסית.

בדיעבד, כנראה הייתי מעט אופטימי מדי באשר לקצב קבלת ההחלטות בפרקליטות.

2. בקליפת אגוז, על פי החשד, משיבה 1 [להלן: "המשיבה"] שהינה בבעלות משיבים 2 ו-3 עומדת במרכז פרשייה רחבת היקף בה נחשד סגן ראש עיריית קרית ביאליק יוסי אזריאל [להלן: "אזריאל"] בעבירות של שחיתות ציבורית. נטען, כי המשיבה שימשה צינור להעברת כספי השוחד

שקיבל אזריאל מקבלנים בתחום הבנייה עבור קידום ענייניהם. החשודים, ביניהם משיבים 2-3, נעצרו בתום חקירה סמויה ביום 22/3/22 ובהמשך שוחררו בתנאים מגבילים. במהלך מעצרם נתפסו מחשבים, טלפונים ניידים, מסמכים ורכוש הכולל כספים, פוליסות ביטוח וזכויות במקרקעין. המבקשת מייחסת למשיבים 2-3 שותפות לביצוע עבירות שוחד, הלבנת הון, עבירות מס, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות נוספות.

3. מאז תפיסת הרכוש הוגשו ע"י המבקשת מספר בקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים וניתנו מספר החלטות ע"י מותבים שונים בבית משפט זה ובבית המשפט המחוזי, לפיהן שוחררו חלק מהתפוסים לידי המשיבים בעוד תוקף החזקת יתר התפוסים הוארך. כאמור, ההחלטה האחרונה כרונולוגית ניתנה על ידי ביום 5/2/25. בהחלטה זו בחנתי את השינויים וההתפתחויות בחקירה ובטיפול בתיק שאירעו מאז החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בע"ח 47582-01-24 מיום 12/2/24 (כב' השופט מאזן דאוד, להלן: "**החלטה מיום 12/2/24**"). משהגעתי למסקנה כי ההתפתחויות החקירתיות שחלו מאז מתן ההחלטה אינן מצדיקות עיון חוזר בקביעותיו של בית המשפט המחוזי, ולאחר שעיינתי בדוח הסודי ובקלסר החומרים שהוגשו ע"י המבקשת - מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה, המקימה חשד סביר לביצוע המעשים המיוחסים למשיבים; כי קיים פוטנציאל לחילוט נוכח עוצמת החשד הסביר והיקף העבירות (לא מצאתי להכריע בשאלה האם כלל הכנסותיה של המשיבה צמחו מהקשר הפלילי, שכן שווי התפוסים נמוך משמעותית משווי ההכנסות שצמחו למשיבה מהעסקאות בהן מעורבותו של אזריאל הוכחה בראיות מוצקות); וכי המשך החזקת התפוסים בידי המבקשת מהווה פגיעה מידתית במשיבים בנסיבות העניין. עם זאת, כאמור לעיל, סברתי כי ניתן להשלים את יתרת פעולות החקירה בתוך פרק זמן קצר, שלאחריו תוכל הפרקליטות לגבש את עמדתה לגבי העמדת המשיבים לדין ובהתאם לכך לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים.

4. בבקשה הנוכחית ובטיעון בעל פה במהלך הדיון ביום 22/4/25 עתרה ב"כ המטרה להאריך את תקופת החזקת התפוסים ב-180 ימים נוספים. שוב הופניתי לכך שעסקינן בתיק חקירה רחב היקף, בו המשיבים הינם מהחשודים המרכזיים. בתיק נחקרו למעלה מ-30 חשודים שונים ו-160 עדים, בוצעו כ-400 חקירות ונאספו כ-100 ארגזי חומר חקירה. הופניתי להחלטות קודמות של בית משפט זה ושל בית המשפט המחוזי, בהן נמצא כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה המקימה חשד סביר ברמה הנדרשת. נטען, כי מאז תחילת החקירה הגלויה שוחררו למעלה ממחצית מהכספים שנתפסו, ובמועד זה נותר תפוס סכום הנמוך באופן ניכר מהיקף העבירה, אשר לטענת המבקשת עומד על למעלה מ-24 מיליון ₪. עוד צוין כי החקירה הסתיימה, לרבות השלמות הפרקליטות, וכי כעת התיק בשלב לקבלת החלטה. הוצגו החלטות שניתנו ע"י חברי כב' השופט יוכי ספיר בהן הורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים לגבי חלק מהמעורבים עד יום 30/6/25 ולגבי חלק אחר - עד יום 19/8/25.

5. נציג הפרקליטות בדיון הוסיף, כי בימים אלה מתבצעת בחינה יסודית של החומרים שנאספו. היקף התיק ומורכבותו הצריכו הפניית משאבים רבים אך ההחלטה טרם התקבלה. מדובר בהחלטה מורכבת שדורשת אישורים מצד גורמים בכירים בפרקליטות. עוד נטען כי המבקשת מעוניינת לקבל

החלטות לגבי כלל החשודים בפרשה כמקשה אחת ולשאלתי לגבי האפשרות לחלק את תיק החקירה ל"פרשיות" תוך מתן קדימות לטיפול בעניינם של החשודים שהפגיעה בזכויות הקניין שלהם רבה יותר, נמסר כי כ-95% מהחומרים שנאספו קשורים למשיבים שלפניי.

6. ב"כ המשיבים תקף בחריפות את התנהלות המבקשת. לשיטתו, לא השתנה דבר מאז הארכת תוקף החזקת התפוסים הקודמת. התפוסים מוחזקים בידי המבקשת מזה למעלה מ-3 שנים תוך פגיעה קשה בזכויות המשיבים. החקירה הסתיימה לפני למעלה משנה ו-4 חודשים, אך ההחלטה טרם התקבלה. במצב דברים זה התבקשתי להורות על החזרת כלל התפוסים לאלתר.

7. אציין, כי בסיום הדיון הצעתי לצדדים להסכים להארכת תוקף החזקת התפוסים עד יום 30/6/25 וככל שעד אז לא תתקבל החלטה בדבר הגשת כתב האישום בכפוף לשימוע או סגירת התיק נגד המשיבים, יוחזרו חלק מהנכסים למשיבים בהתאם למתווה אותו פירטתי. הצדדים דחו את הצעתי.

דיון והכרעה

8. צודק ב"כ המשיבים בכך שלא השתנה הרבה מאז החלטתי מיום 5/2/25, בהינתן שאיני חשוף לתהליכי קבלת ההחלטות בפרקליטות ולכן אין באפשרותי להעריך את התקדמותם. עם זאת, מחובתי לערוך איזון בין האינטרסים המתנגשים, גם אם נציגי הפרקליטות לא הסכימו לנקוב במועד, ולו משוער לקבלת ההחלטה בתיק.

9. למען הסדר אחזור על הקביעות הקודמות, שהינן רלבנטיות גם כעת.

סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 מסמיך שוטרי לתפוס חפצים אם **"יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה"**. שילוב הוראה זו עם הוראת סעיף 39 לפקודה (המעניק לבית המשפט סמכות חילוט לצד כל עונש אחר שיטיל על הנאשם) מלמד כי אחת מתכליות התפיסה הינה לצורך חילוט עתידי - אם בחפץ נעברה עבירה, או שהחפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה או שימש אמצעי לביצועה.

10. בבש"פ 1093/20 **משה בדש ואח' נ' מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון על המבחן התלת שלבי לפיו יש לבחון בקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים לצורך חילוט עתידי. בשלב הראשון על בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה מספיקות לביצוע העבירות. לאחר מכן, יש לבדוק קיומו של "פוטנציאל חילוט", דהיינו האם ניתן יהיה לחלט את הרכוש לאחר ההרשעה. בשלב השלישי יש לבחון האם החילוט הזמני המבוקש מידתי, בהתחשב בין היתר ב"שווי העבירות" ובקיומן של חלופות לחילוט. בית המשפט העליון הדגיש, כי בחינת "פוטנציאל החילוט" מתבצעת בהיבט של תוכן הראיות בלבד, מבלי להתחשב בקצב איסופן. שיקולים של עוצמת הראיות וקצב איסופן יישקלו, ככלל, בשלב השלישי, לצד השיקולים הנוספים הרלבנטיים לעריכת האיזון הכולל.

11. בענייננו, בהחלטה מנומקת מיום 11/8/24 קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה המקימה

חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים וכי קיים פוטנציאל חילוט שאף עוצמתו גבוהה. החלטתי התבססה, בין היתר, גם על קביעותיו של בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 12/2/24 ובהחלטה מוקדמת יותר שניתנה ביום 5/12/23 ע"י כב' השופט הבכיר א. טובי. בע"ח 65958, 65972, 11-23-65979. לאחר עיון בסיכומי הראיות שנאספו מאז חזקו באופן משמעותי את החשדות, אך בוודאי שלא ניתן לומר כי החשדות נחלשו.

12. מכאן לעריכת האיזון. בהחלטה מיום 5/2/25 מצאתי שלא יהיה זה נכון וראוי לקבוע, בשלב הדיוני הנוכחי, את "שווי העבירות" המדויק. לא הוגש כתב אישום נגד המשיבים המגדיר את המחלוקת בין הצדדים ולא התאפשר לסניגור לעיין בחומרי החקירה. בנוסף, הפער בין "הכספים הכשרים" לסכום עבירות המקור לפי החשד אינו משמעותי, ויש לזכור כי החוק מאפשר גם את חילוטם של "הכספים הכשרים", אם כי הסיכוי המעשי לכך נמוך יותר. לבסוף, לא ראוי שבית המשפט יביע דעתו בסוגיה רגישה זו, במיוחד כאשר החלטת הפרקליטות אמורה להתקבל בקרוב.

13. באשר למידתיות החילוט - אין להפחית מחומרת הפגיעה הנגרמת למשיבים מהמשך החזקת התפוסים - במיוחד כסף מזומן - בידי המבקשת. גם אם נכונה טענת המבקשת כי המשיבים אינם רעבים לפת לחם ולא זקוקים לתפוסים לצרכים קיומיים, אין בכך כדי להמעיט מהפגיעה בזכויותיהם הקנייניות. מאז התפיסה חלפו למעלה מ-3 שנים במהלכם נשללה מהמשיבים זכותם החוקתית לעשות שימוש ברכושם התפוס. על כן, אני קובע שפגיעת החילוט הזמני במשיבים משמעותית ומחמירה ככל ששלילת קניינם נמשכת.

מן העבר השני, נראה כי עסקי המשיבים ממשיכים להתנהל באופן תקין, ללא פגיעה ניכרת הנובעת מהחילוט הזמני. זאת ועוד, על מנת להפחית את הפגיעה במשיבים, מרבית הכספים שנתפסו עם המעבר לשלב החקירה הגלויה הושבו למשיבים, כך שכיום רוב התפוסים הינם נכסים שהפגיעה במשיבים מהמשך תפיסתם פחותה.

לעניין בחינת חלוף הזמן אני דוחה את הטענות כנגד קצב התנהלות החקירה. מורכבות התיק, ריבוי המעורבים והפעולות שבוצעו, היקף החומרים שנאספו - כל אלה תומכים במסקנה כי היחידה החוקרת התנהלה באופן ראוי ומקצועי והביקורת שהושמעה מצד ב"כ המשיבים - לא במקומה. גם משאביה של המבקשת מוגבלים, והיא נאלצת להקצותם תוך הפעלת שיקול דעת ומתן קדימות לעניינים דחופים יותר (כגון תיקים בהם החשודים שוהים במעצר). מכל מקום, החקירה הסתיימה.

התיק הגיע לפרקליטות בחודש 1/24. כפי שצינתי לעיל, איני חשוף לקצב הטיפול בפרקליטות אך היקפו של תיק החקירה ומורכבותו רלבנטיים גם כאן. מסיבה זו אתקשה לבוא בטרוניה למבקשת על כך שלא השלימה את גיבוש עמדתה בתוך תקופת הארכת תוקף התפוסים הקודמת.

עם זאת, אציין כי הזמן שעומד לרשות הפרקליטות אינו בלתי מוגבל. הנחיות היועמ"ש לעניין משך

טיפול התביעה בתיקי חקירה אינן מתייחסות למצבים בהם התארכות הטיפול גורמת לפגיעה בלתי סבירה בזכויות הפרט. בענייננו, על אף שהמבקשת למעשה לא עמדה בהחלטת מיום 5/2/25 ולא קיבלה החלטה באשר להעמדה לדין בכפוף לשימוע או לסגירת התיק, מצאתי כי האיזון הראוי בין הזכויות המתנגשות מצדיק בשלב זה הארכה נוספת, קצרה, של תקופת החזקת התפוסים. זאת, תוך הבהרה כי ככל שלא תתקבל החלטה בתום תקופה זו, נקודת האיזון תשתנה אל עבר מתן משקל גבוה יותר לזכויות המשיבים באופן שיחייב בחינה מחודשת של הצורך בהמשך התפיסה, ואף עשוי להביא להשבת חלק מהתפוסים לידי המשיבים.

אשר על כן, אני נעתר לשלוש הבקשות באופן חלקי בלבד ומאריך את תוקף החזקת התפוסים עד יום 30/6/25. **על המבקשת לקבל החלטה לגבי המשך ההליך ונחיצות המשך החזקת כל התפוסים או חלקם, כאמור לעיל.**

קלסר המסמכים שהועבר לעיון בית המשפט יוחזר לנציג המבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"ה, 08 יוני 2025, בהעדר
הצדדים.